

tento súhlas by bol dokázaný, chybu, ktorej sa Súd prvého stupňa dopustil tým, že dohodu považoval za protisúťažnú bez toho, aby preskúmal všeobecný právny a ekonomický kontext, v ktorom sa nachádzala, a jej prípadné účinky, a po piate, porušenie povinnosti odôvodnenia, ako aj rozpor v odôvodnení napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o zohľadnenie obrátov členov odvolateľa – a nie samotného odvolateľa – na overenie, či nedošlo k prekročeniu stropu 10 % obrátu, ktorý je uvedený v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17.

V šiestom odvolacom dôvode, ktorý subsidiárne smeruje k zníženiu pokuty, ktorá mu bola uložená, odvolateľ napokon tvrdí, že ak by Súdny dvor zamietol predchádzajúce odvolacie dôvody, mal by v každom prípade znížiť sumu uloženej pokuty, keďže nezodpovedá 10 %, ale 20 % jeho obrátu, čo je v rozpore so samotným znením článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgicko) 22. februára 2007 – N. V. Lammers & Van Cleeff/Belgické kráľovstvo

(Vec C-105/07)

(2007/C 95/47)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: N. V. Lammers & Van Cleeff

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Prejudiciálna otázka

Je belgická právna úprava stanovená v článku 18 ods. 1 bode 3 a ods. 2 bode 3 zákona o dani z príjmov z roku 1992 v znení platnom v rozhodnej dobe, podľa ktorej neboli úroky kvalifikované ako dividendy a nepodliehali teda dani, pokiaľ boli zaplatené členovi riadiaceho orgánu spoločnosti, ktorá bola belgickou spoločnosťou, zatiaľ čo tieto úroky sa za rovnakých okolností kvalifikovali ako dividendy a podliehali teda dani, pokiaľ boli zaplatené členovi riadiaceho orgánu spoločnosti, ktorá bola zahraničnou spoločnosťou v rozpore s článkami 12, 43, 46, 48, 56 a 58 ES?

Žaloba podaná 22. februára 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Francúzska republika

(Vec C-106/07)

(2007/C 95/48)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: A. Bordes a K. Simonsson, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Francúzska republika si tým, že pre mnohé francúzske prístavy ešte neschválila plány zberu a spracovania odpadu podľa článku 5 smernice 2000/59/ES⁽¹⁾, a v každom prípade tým, že neinformovala Komisiu o ich existencii a vykonávaní, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 5 ods. 1 a článku 16 ods. 1 uvedenej smernice,

— zaviazat Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2000/59/ES uplynula 27. decembra 2002.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/59/ES z 27. novembra 2000 o prístavných zberných zariadeniach na lodný odpad a zvyšky nákladu (Ú. v. ES L 332, s. 81; Mim. vyd. 07/005, s. 358).

Odvolanie podané 13. februára 2007: Friedrich Weber proti uzneseniu druhej komory Súdu prvého stupňa z 11. decembra 2006 vo veci T-290/05, Friedrich Weber/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Friedrich Weber (v zastúpení: W. Declair, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev